وصیت نامه ای به یاد وطن

به نام خدایی که عشق به میهن را در قلب انسان ها زنده نگه می دارد.

اگر روزی خبر رفتنم را شنیدید، بدانید که من با دلی آرام و قلبی سرشار از امید قدم در این راه گذاشتم. من هم مثل شما آرزوهای زیادی داشتم؛ دوست داشتم سال های سال زندگی کنم، خانواده ام را در آغوش بگیرم، صدای خنده فرزندانم را بشنوم و روزهای خوب و آرامی را در کنار عزیزانم تجربه کنم.

اما باور داشتم که گاهی برای حفظ آرامش دیگران باید از خواسته های شخصی خود گذشت. من برای خاکی قدم برداشتم که خاطرات کودکی ام در آن شکل گرفت، برای مردمی که شادی و غمشان با شادی و غم من یکی بود و برای سرزمینی که نامش همیشه در قلبم زنده خواهد ماند.

از شما می خواهم قدر آرامش، امنیت و لحظه های کنار هم بودن را بدانید. به یکدیگر محبت کنید، دست نیازمندان را بگیرید و نگذارید کینه و اختلاف میان شما فاصله بیندازد.

اگر نامی از من باقی ماند، دوست دارم آن نام یادآور محبت، شجاعت و فداکاری باشد، نه اندوه و گریه.

خدایا، اگر رفتنم ارزشی دارد، آن را به آرامش مردم سرزمینم پیوند بزن.

وصیت نامه ای خطاب به مادر

مادر عزیزتر از جانم!

نمی دانم وقتی این نوشته را می خوانی، چه حالی خواهی داشت. شاید اشک در چشمانت جمع شود و دلت بخواهد برای یک بار دیگر صدایم کنی و مرا در آغوش بگیری. کاش می توانستم آخرین بار دست هایت را ببوسم و بگویم که چقدر دوستت دارم.

مادر جان، تو سال ها برای من زحمت کشیدی. شب هایی که بیمار بودم بیدار ماندی، روزهایی که خسته بودم با مهربانی ات به من امید دادی و همیشه دعایت پشتوانه زندگی ام بود. اگر امروز توانستم قدمی برای دیگران بردارم، بخش بزرگی از آن را مدیون تربیت و دعای تو هستم.

از تو می خواهم اگر روزی از من خبری نداشتی، خودت را سرزنش نکنی. هیچ وقت فکر نکن که محبت هایت را فراموش کرده ام. من هرچه از مهربانی و انسانیت آموختم، از تو یاد گرفتم.

مادر عزیزم، زندگی را ادامه بده. لبخند بزن، برای خودت ارزش قائل باش و اجازه نده غم نبودنم تمام روزهای باقی مانده ات را بگیرد.

اگر دلت برایم تنگ شد، به یاد روزهای خوبی بیفت که کنار هم داشتیم و برایم دعا کن.

دوستت دارم؛ بیشتر از آنچه بتوانم در این چند خط بنویسم.

وصیت نامه ای برای فرزندانم

فرزندان عزیزم!

اگر روزی این نوشته به دست شما رسید و من در کنارتان نبودم، بدانید که هیچ چیز در دنیا برای من با دیدن لبخند شما برابری نمی کرد. من آرزو داشتم بزرگ شدنتان را ببینم، در شادی هایتان شریک باشم، دستتان را بگیرم و در روزهای سخت زندگی راهنمای شما باشم.

شاید نبودنم سؤال های زیادی در ذهن شما ایجاد کند؛ اما می خواهم بدانید که زندگی فقط در کنار هم بودن خلاصه نمی شود. گاهی انسان ها با رفتار، محبت و کارهای نیکی که از خود باقی می گذارند، در قلب دیگران زنده می مانند.

فرزندانم، همیشه راستگو باشید؛ حتی زمانی که راستگویی برایتان سخت تمام می شود. به هیچ کس ظلم نکنید، حق دیگران را نخورید و هیچ گاه به خاطر پول یا مقام، شرافت خود را نفروشید.

به مادرتان احترام بگذارید و قدر زحماتش را بدانید. اگر روزی پیر شد، همان‌طور که او در کودکی مراقبتان بود، شما هم مراقبش باشید.

درس بخوانید، تلاش کنید و برای ساختن آینده ای بهتر قدم بردارید. اما فراموش نکنید که ارزش انسان به مدرک و ثروتش نیست؛ به قلب مهربان و رفتار درست اوست.

اگر می خواهید به من افتخار کنید، انسان خوبی باشید و کاری کنید که دیگران از آشنایی با شما احساس آرامش کنند.

دوستتان دارم؛ همیشه و تا آخرین لحظه.

وصیت نامه ای با آرزوی شهادت

به نام خداوند بخشنده و مهربان.

خدایا، تو بهتر از هرکسی می دانی که من با چه آرزوهایی زندگی کردم و با چه امیدی قدم در این مسیر گذاشتم. من هم از زندگی سهمی می خواستم؛ دوست داشتم روزهای آرام را ببینم، در کنار خانواده ام باشم و سال های بیشتری فرصت خدمت به مردم داشته باشم.

اما باور دارم که ارزش زندگی انسان تنها به تعداد سال هایی نیست که زندگی می کند، بلکه به اثری است که از خود باقی می گذارد.

اگر روزی شهادت نصیبم شد، از خانواده و دوستانم می خواهم به جای ناامیدی، به ارزش هایی فکر کنند که برای آن ها تلاش کردم؛ ایمان، آزادگی، دفاع از مردم و ایستادگی در برابر ظلم.

از همه کسانی که شاید ناخواسته از من رنجیده اند، طلب بخشش می کنم. اگر حقی از کسی بر گردنم است، امیدوارم برای جبران آن تلاش شود.

خدایا، خانواده ام را به تو می سپارم. به دل هایشان آرامش بده و به آن ها توان ادامه مسیر را عطا کن.

آرزو دارم پس از رفتنم، نام نیکی از من باقی بماند و هیچ کس به خاطر نبودنم از زندگی و امید دست نکشد.

وصیت نامه ای کوتاه اما عمیق

اگر روزی نبودم، زندگی را متوقف نکنید.

دنیا با تمام سختی ها و زیبایی هایش همچنان ادامه دارد. خورشید هر صبح طلوع می کند، کودکان می خندند، مادران فرزندانشان را در آغوش می گیرند و زندگی فرصت های تازه ای پیش روی انسان ها می گذارد.

از شما می خواهم قدر همین لحظه های ساده را بدانید؛ قدر پدر و مادر، قدر همسر و فرزند، قدر دوستی که بی منت کنارتان می ماند و قدر دستی که در روزهای سخت به سوی شما دراز می شود.

اگر دلتنگم شدید، به جای آنکه فقط برای نبودنم گریه کنید، کار خیری انجام دهید. دل کسی را شاد کنید، گره ای از کار انسانی باز کنید و به کسی که امیدش را از دست داده، امید ببخشید.

من از شما چیز زیادی نمی خواهم؛ فقط خوب زندگی کنید، با شرافت بمانید و مهربانی را فراموش نکنید.

شاید جسم انسان روزی از میان ما برود، اما خوبی هایش می تواند سال ها در خاطره ها زنده بماند.

وصیت نامه ای خطاب به همسر

همسر عزیز و همراه زندگی ام!

نمی دانم چگونه از روزهایی بنویسم که کنار تو گذشت. از لبخندهایی که به زندگی ام معنا داد، از لحظه هایی که با حضور تو سختی ها آسان تر شدند و از تمام خاطراتی که برای همیشه در قلبم باقی خواهند ماند.

تو فقط همسر من نبودی؛ همراه روزهای خوب و سخت من بودی. وقتی خسته می شدم، حضور تو به من آرامش می داد و وقتی ناامید بودم، نگاهت دوباره در دلم امید می کاشت.

اگر روزی تقدیر چنین رقم زد که دیگر در کنارت نباشم، از تو می خواهم خودت را فراموش نکنی. زندگی ات را ادامه بده، به سلامت و آرامشت اهمیت بده و فرزندانمان را با عشق و مهربانی پرورش بده.

به آن ها یاد بده که انسان بودن از هر مقام و ثروتی ارزشمندتر است. به آن ها بیاموز که در زندگی به کسی ظلم نکنند، حق دیگران را رعایت کنند و در برابر مشکلات تسلیم نشوند.

اگر دلت برایم تنگ شد، به روزهای زیبایمان فکر کن. من نمی خواهم خاطره ام برای تو تنها اشک و اندوه باشد؛ دوست دارم یادآور عشق، آرامش و لحظه های شیرین زندگی مان باشم.

مراقب خودت باش. تو همیشه بخش ارزشمندی از زندگی من بوده ای و خواهی بود.